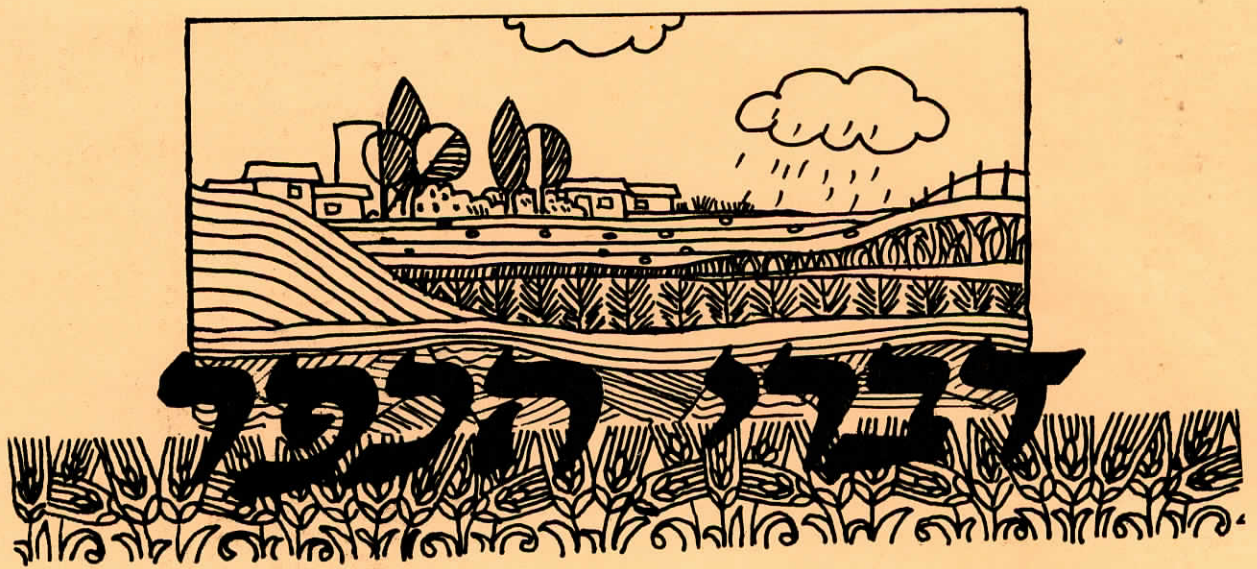

משה רבנו
מקבל את התורה
(ציור אתיופי)

ח ג ש מ ח

מה נשמע ?

* מסתבר שבחירת מזכיר לתק"ם איננה בדיוק בראש דאגותינו! קומץ קטן מאוד של חברים ניצלו הזדמנויות שונות, לשמוע ולהתרשם מן המועמדים. אז צריך להשאיר את ההחלטות לנציגינו במרכז.

* קשה לדעת, אם כך, מה כן מעניין ו/או מושך את החבר הממוצע בכפר הנשיא נמוציא אותו מן הבית הממוזג-ה"מטולוזה". סיפרו לי שערב שירי ירושלים היה מאוד נחמד, אבל לא מאוכלס ביותר.

* בריכת השחייה, לעומת זאת, מנוצלת מבוקר עד ערב. יש קהל מגוון שעושה "בריכות" עוד לפני העבודה ויש כאלה המעדיפים את השעות השקטות אחרי ארוחת הצהריים - לפני שהילדים מגיעים. נחמד ביותר בין 4.00-6.00, מקום מפגש למשפחות הצעירות והמון פעוטים. וכשכולם הולכים הביתה, מתחילים להתאמן השחינים הרציניים באמת.

* עכשיו, כשהאולפן הבא מתחיל רק בספטמבר, לאה כץ "משוחררת" להיות מצילה וריני כהן עובדת בעיבוד שבבי, אצל חיימ'קה.

* מאורן קולינס למדתי, שסיימו את קציר החיטה (יבול יפה) ומתחילים לזרוע שעועית.

* זוגתו, תמר, מבקשת למסור שילדי הבר-מצווה גמרו את כל המצוות בשעה טובה ועובדים קשה בחזרות לקראת החגיגה. זאת, כידוע לכם, תתקיים ב-8 ביולי והחברים מתבקשים לרשום תאריך זה לפניהם ו ל א להזמין בו אורחים!

* בלול אין חדש. כאשר גומרים לשווק להקה של ברברים, מביאים אפרוחים ואחרי עשרה שבועות - הופ - מתחילים שוב המשלוחים. ובין לבין ממשיכים לגדל ולשלוח עופות רגילים, כמובן.

* ברוכים הבאים - אסף סולומון, שחזר הביתה והביא איתו בהפתעה גם את נירה! איחוד המשפחה היה מרגש ואנו שמחים כולנו לראותם בינינו.

* כרמי ושות' גמרו לצבוע ולשפץ את המרפאה הישנה ועוד צריכים להשקיע בעבודות אינסטלציה, חשמל וכו'. כרמי בינתיים ממשיך בשיפוץ השירותים וצביעתם והכנת מרפאת השיניים הישנה לחדר עבודה עבור הלן ליפשיץ לצורכי כירופוד', בתקווה ללקוחות גם מחוץ למשק.

* איחולי רפואה שלמה לכל החולים בבית-החולים וגם בבית.

חג שבועות שמח ושבת שלום
א ל ז ה

חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה נ ל ד ת

11.6. תמנה שוער (עמית)
ציון דוארי

12.6. לוי גניסלב
אידו סלע
אור דוארי (נכד)

13.6. אירנה רובינסון

14.6. רחל פוקס
מרים תרטיף (מעין)
תמרה לוי (סמברג)
מורן עמית
עופר שוער (נכד משפ' עמית)

15.6. שאול ריפקינד

16.6. לני יודאיקין
תמר הרמן (ריפקינד)
שרונה מרציאנו (גרשמן)

17.6. מיקי עדר

ב ת נ ו ל ד ה

לאביטל ולאשר ניימן -
נכדה לרות ולג'ורג' נאי
נינה לגב' קלייר נאי
ולמר אנדרוס.

להם ולכל בני המשפחה - שפע נחת!

י מ י - נ י ש ו א ל י ן

12.6. טוטסי וג'קי עמר

13.6. יעל והנרי שפרונג

דוט ושמעון שיינגזיכט

14.6. תמר ואורן קולינס

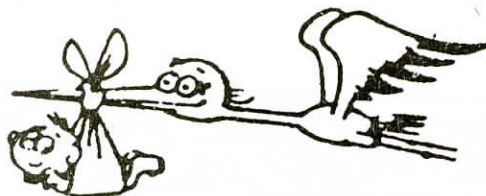
15.6. אן והרי בילגורי

דינה ובנסון הוניג

16.6. תמרה וצבי לוי

17.6. פט ויהודה בן-זאב

דינה וארנון בידק

פִּינֵת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: פִּרְטִיִּים

בימוי: רומן פולנסקי

משחק: וולטר מתיאן ועוד

את רומן פולנסקי אין צורך להזכיר, סרטיו נלמדים בבתי-ספר לקולנוע ומאות אלפי צופים נוהרים, כדי להצטרף בחדרונים שלו (חרדון - טרילר בעברית). אבל הפעם יש לנו פולנסקי אחר. לפני שעשה את סרטו האחרון "פרנטיק" - סרט מצויין, כמובן - ולאחר שעשה את "טס" עם נסטסיה קינסקי, התבדר פולנסקי בסרט הרפתקאות מלהיב - "פירטים", עם וולטר מתיאן עטור זקן שחור וחגור רגל מעץ, שמגלם שודד-ים מנובל וחביב, שסוחב איתו נער תמים על פני שיבעת ימים.

בקיצור, לכו לראות ותהיו פתוחים לפולנסקי שעוד לא פגשתם. משוחרר, מהנה, מכבד - בקיצור, סרט כיף לקיץ.

ו. (וולט) סרטים

תשובה רלוונטית בעינין שנת ח'

לא אענה לכל טענותיו של שמואל - למשל, בקשר לזכות החבר אפילו "לחשוב" על נטילת חופש ארוך מהקיבוץ בזמנים קשים אלה. לדעתי, דיעה זו מאוד קיצונית ולא מקובלת בחברת-נו ואפילו בימים קשים אלה. אני מעדיפה להתאמץ עוד יותר, כדי להוציא את העגלה מהבוץ על-מנת לשמור על הזכות הנ"ל לאנשים, שהגיעו למסקנה שהם חייבים לצאת לתקופת מה.

מאמרי לא היה מיועד לעודד שנת חופש עכשיו. אני הדגשתי שאם לא "נסגור את השערים", לא צריך להזדרז לצאת דווקא עכשיו. אם, כפי שאני מציעה, יודיעו על כוונות, אפשר להתמקח על עיתוי היציאה.

כוונת מאמרי היתה להרגיע את האנשים, שמקבלים כזעזוע כל פעם ששומעים על עוד בקשה לשנת חופש. אם נקבל כעוד ה, שבסוף המאה ה-20 המושג שנת חופש הוא חלק בלתי-נמנע מחיינו, לא ניכנס לדיכאון לעיתים קרובות מדי.

כוונתי גם לנסות להסדיר כמה עניינים הקשורים לשנת חופש, שהיום הם פרוצים. למשל - היום לא צריכים להסדיר חובות למשק לפני היציאה; אין לנו קו ברור בעניין השארת ילדים, הורים; כמה זמן שומרים דירה - ועוד שאלות, שאני מעדיפה לקבוע לגביהן כללים ברורים, שיהיו מתאימים לנו - גם בתקופות קשות וגם בתקופות של יותר רווחה.

למרות "קשיים חמורים" שלי "בהבנת מצבנו", אני מעיזה לומר, שאפילו אם ננסה להתעלם ולא להסדיר את תופעת שנת החופש - ה ת ו פ ע ה לא ת י ע ל ס. לדעתי, עדיף להקדים תרופה למכה ולקבוע כללים והנחיות ברורים לגבי שנת חופש. קביעת הכללים לאו דווקא תעודדת את התופעה. לעניות דעתי, זה יכול אפילו להרתיע או לדחות בקשות.

שרה דבולט

שינויים... שינויים... (3)

ניקח הפסקה, כדי להתייחס ל"בינינו לבין עצמנו". לא אנקוט בסגנון הבוטה והאישי של אריק, כי חריפות והערות אישיות אינן מנכיחות כלום חוץ, אולי, מכעס של הכותב. בוודאי הן אינן מוסיפות היגיון לדיון כלשהו.

אריק משתמש באליגוריה של הראי העקום. יש גם משקפיים ורודים שדרכם המשקיף רואה רק ורוד, ויש כאלה שסובלים מעיוורון צבעים וכל צבע נראה להם ורוד. אך עיוור-צבעים לא נותנים לו לנהוג! מי שהוא מיואש משינויים ולא רוצה להודות בעובדות החיים - מסכן. השינויים יקרו בלאו הכי ויתפסו אותו בלתי מוכן להתמודד איתם. חשוב להתבונן בעין לא סנטימנטלית על העובדות והמגמות בחברה, שהן מראות את הרצון של האנשים שחיים באותה חברה. המגמות בתנועה הקיבוצית ברורות וכך גם הרצונות של חברי הקיבוצים. כולם מובילים בכיוון אחד, והוא לתת להם יותר חופש בחירה לפרט בתחומים רחבים ככל הניתן. עד כה גילינו רק דרך אחת לתת את החופש הזה, והיא לחלק כסף ולא מצרכים. בוודאי זה נכון בתקופה של דוחק כלכלי.

הגעגועים והנוסטלגיה לעבר, עבר שלא היה בדיוק כפי שאריק מדמיון בזכרוננו, לא יעזרו. השינויים כבר חלו, וכל ההחלטות שנתקבלו היו תוצאה של אי-שביעת רצונם של החברים במצב שבו מצאו את עצמם. יש להזכיר לאריק שכבר ב-1947, כאשר חברינו הגיעו לכפר בלום, מצאו הרבה סטיות מהדרך הקיבוצית האורטודוקסית, וגם הרבה אנשים מתוס-כלים. גם אז לא הכול היה ורוד, כפי שאריק היה רוצה להאמין.

אריק כותב על שפיות, כאילו צעירים לא יישארו או לא יצטרפו לקיבוץ, אם המבנה יהיה שונה מהיום. האם כל-כך הרבה צעירים מצטרפים היום, והאם מספר העוזבים אינו מספיק גדול? בלי להתייחס לכפר הנשיא, כל הסימנים מצביעים על מספר גדל והולך של צעירים מרכזיים במשקיהם שעוזבים. אריק רוצה לשכנע אותנו שלמילה "קיבוץ" יש פירוש אחד ויחיד. כמה פעמים חברים שונים בתנועה הודיעו, שאיזה חידוש יגרום לסוף השיטה הקיבוצית? אמרו כך על לינה משפחתית, על הגשה עצמית, על תקציב כולל, ואני מניח שהיו כאלה שאמרו כך כשהקיבוצים עברו מ"מחסן א" ל"מחסן ב". ובמשך כל הזמן הזה של שינויים רצופים צעירים ואחרים עזבו את המסגרת ואחרים הצטרפו.

המשפטים על "העובדות של 41 שנות קיומו וכו'" הם מלאי פתוס, אך אינם משקפים בדיוק את המצב בשטח, וכנראה אריק אינו חש את התסכול והכעס של חברים כתוצאה מניצול הרוב ע"י מיעוט, ובמיוחד התסכול של אלה שקיבלו על עצמם תפקידים ארגוניים. אך נוסף על הכול השיטה לא הוכיחה את עצמה כיעילה ברוב הקיבוצים. כאשר המדינה תמכה בנו תמיכה מלאה וכיסתה את כל השגיאיות הכלכליות שלנו מתוך החשיבות של תפקידינו ההתייש-בותיים, יכולנו להרשות לעצמנו לא להיות יעילים. היום אין דבר כזה. אם לא נהיה יע-לים מבחינה כלכלית, לא נתקיים בכלל - לא כקיבוץ מיושן אליבא דאריק, ולא כקיבוץ שונה. אך לשינויים שאני מציע יש סיכוי יותר טוב להיות יעילים.

ולבסוף, אין צורך לחפש תירוצים לשינוי - השינויים קרו כבר וקורים עכשיו. או שנהיה עיוורים להם, דבר שלדעתי יגרום למצבים קשים מאוד ולסבל רב של חלק גדול של אוכלוסיית הקיבוצים, או שנשכיל ונתכנן ונכוון ככל שיעלה בידינו, כדי לשלוט על הצורה והקצב של כניסתם. כך לפחות ננסה למנוע משברים חברתיים ואישיים עמוקים.

מיכאל כהן

* ב' בסיון תשמ"ג - אסתר רוז
* ב' בסיון תש"ז - פרידה ריש
* ה' בסיון תשכ"ז - אריה דביר
ט' בסיון תשמ"ו - ניל בן-עטר
(*) תאריכים אלה לא צויינו בטעות בשבוע שעבר. אנו מצטערים על ההשמטה.

נר זכרון

על דברי ערך וביטוח

מסרה: דליה וגנר

מפרסומי המחלקה לביטוח/משקי התק"ם:

הגנה על רכוש בחדרי חברים

בתחילת חודש נובמבר החבר האחראי על קופת בית מסר לחבר א', שמטרת קרית חיים מצאה את כרטיס הכספומט שלו אצל חשוד שנעצר על-ידיהם. א' מיד החל לבדוק בדירתו והתברר לו, כי תכשיטי אשתו, שהיו בקופסה בתוך ארון הבגדים, נלקחו ואינם. א' לא מצא כל סימני פריצה והוא אינו יודע, כיצד אלמונים שלקחו את התכשיטים נכנסו לדירתו. המקרה עצמו אירע כנראה ביום 6.11.88, שכן באותו יום התגלו 6 מקרים של גניבה מחדרי חברים.

לאור המקרה הזה, החוזר על עצמו בהרבה קיבוצים, ברצוננו להזכיר מספר פעולות שאפשר וצריכים לנקוט לפני שאנחנו חושבים על נושא הביטוח.

ל-80%-90 מן הפורצים/גנבים אין יעד מסויים מתוכנן מראש והם מנצלים את ההזדמנויות הנקרות בדרכם. הוא למשל מנסה ומקיש בדלת וכאשר מגלה שאין איש בבית, אז נכנס ומתחיל במלאכה. בדרך-כלל הפריצות מבוצעות בין השעות 10.00 בבוקר ועד 15.00 אחה"צ. הערכות - בחדר הקיבוץ - תנאי חשוב.

זר מסתובב בקיבוץ - שאלו על מעשיו! הודיעו למוסמכים על אנשים חשודים או על התנהגות חשודה.

כאשר אתם יוצאים מהבית, סגרו ונעלו את כל החלונות ואת הדלתות החיצוניים. ועל מיקום המפתח - אנא נשנה את הרגלינו הישנים, כאשר היינו הרבה יותר תמימים. מתחת לשטיח, בארגז החשמל, בארון מתחת לבגדי העבודה, בתוך העציץ - אלה הם מקומות ידועים לכול. אם קשה לקחת איתך את מפתח הדירה - יש למצוא בכל זאת מקום מסתור לא מקובל ואשר אינו ידוע לרבים.

יש לנו דברי ערך (תכשיטים) שהם לא בשימוש היומיומי - רצוי להפקידם בכספת הקיבוץ.

הזמינו את המשטרה לעזור לכם בסימון הרכוש (המלצה זאת היא בעיקר לקיבוצים הנמצאים בקרבת עיר). אפשר לסמן סימון סמוי בעט או בנוזל אולטרה-סגול. סימון זה אינו נראה לעין בלתי מזויינת, אולם הוא נראה בבירור באור אולטרה-סגול. כל רכוש, הנמצא ע"י המשטרה או נמסר לה, נבדק לאיתור סימני היכר ברורים ונסקר במנורה אולטרה-סגולה לסימנים סמויים. אם הסימון מזוהה, אפשר למצוא את הבעלים. בידי המשטרה גם אמצעי זיהוי אחרים. יש לך חפצים בעלי ערך, כגון תכשיטים, ציוד צילום, כספים - דאג שהם יהיו במקום סגור, כדי לא לאפשר את לקיחתם ע"י הגנב.

עד כאן מפרסומי המחלקה.

לחברים שברשותם רכוש פרטי (מצלמה, מחשב, מערכת סטריאו, חפצי אומנות וכו') שערכו עולה על \$ 700 לפריט, מומלץ לבטח רכוש זה. לקבלץ פרטים אפשר לפנות לד"ה.

שואת יהדות בלגיה

על החקר של

התקיים זה עתה קונגרס בינלאומי מוקדש לנושא זה באוניברסיטת בר-אילן, שנמשך 4 ימים. קיבלתי גם הזמנה להשתתף בדיונים, אם ארצה, והחלטתי לפי נושאי ההרצאות להיות שם רק ביומים האחרונים. היתה השתתפות די גדולה בהרצאות והנוכחות נעה בין 50 ל-200 איש, שבאו לשמוע הרצאות בצרפתית ואנגלית (בתרגום סימולטני) מפי אנשי מחקר יהודיים ונוצריים בנושא. היו גם פרקי זמן מוקדשים לשאלות, שבהם הנוכחים לא התביישו לשאול שאלות נוקבות או לחלוק על דעת המרצה בפרט זה או אחר.

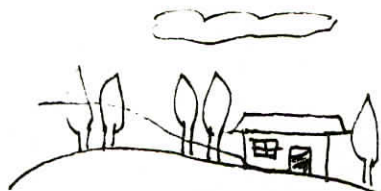
לדידי היתה זו חזרה למקורות, כי פגשתי שם כמה מחבריי מבית-הספר הגרים בארץ וגם חידשתי קשרים עם אלה שעבדתי איתם בעת הכיבוש הנאצי בבריסל, ביוזנראט, ובמחתרת - עד כמה שהיה דבר כזה. כולנו הזדקנו - הג'ינג'י נהפך לאפור, הבלוריות הידלדלו והזכרונות נבעו כמעין המתגבר...

ההרצאות שעניינו אותי ושבגללן בחרתי להיות בסוף הקונגרס היו קשורות בעיר מולדתי אנטוורפן. התרשמתי עמוקות מבעיות שטרם מצאו את פתרונן עד היום: מציאת ילדים שהוסתרו על ידי הוריהם אצל מכרים ובמנזרים ושבמשך הזמן, מרצונם, עקב הסכיבה שבה גדלו, הטבילו עצמם לנצרות. משערים שכ-300 ילדים/ות טרם נמצאו מתוך 2,200 ילדים שניצלו בעזרת הכמורה ובהסכמה שבשתיקה מצד קרדינל וו רוי, מנהיגם הרוחני של העדה הקתולית בבלגיה בעת המלחמה. בעיית ההטבלות הינה דוגמה צעירה, כי הכנסיה הקתולית מכירה בהטבלה זו כ"תופסת", גם אם בוצעה שלא לפי תקנות הכנסיה. (כדוגמת חתונות כהן וגרושה אצלנו, שגם שהן אסורות, הן חוקיות ותופסות בדיעבד). גם אלה שחזרו ליהדות נחשבים בעיני הכנסיה, כנוצרים שסרחו, ואילו היתה האנקוויזיציה קיימת עוד, היו צפויים לעונש המוקד, כמו האנוסים בספרד בזמנם.

הרצאה אחרת נסבה על בעיית האנטישמיות. המרצה טען שהיא לא שורשית אלא משתמשים בה כשיש בה תועלת, ובהרצאה מטובלת בהומור ביסס תאוריה זו. גם אם לדעתי זה לא משנה, להנה או להנה, כי לנו היהודים, שסבלו מתופעה זו, זה לא שינה במאומה, כי ביסודו של דבר הם יונקים את זה עם חלב אימם ובחינוך הדתי, הרואה ביהודי את רוצח האל. מפאת היות בלגיה ארץ של שני עמים, החיים ביחד בעל כורחם, דבר זה לא בא לביטוי מעשי כמו במזרח אירופה, בפוגרומים. צויין גם שבניגוד לצרפת והולנד, ששם הממסד האזרחי עזר לאצנים באיסוף היהודים למשלוח, לא נעשה דבר זה בבלגיה (פרט לשני מקרים בודדים) בפקודת השלטון האזרחי, שנשאר על כנו בעת הכיבוש. בצרפת ובהולנד היה אחוז היהודים שנותחו לפליטה 20 אחוז. בזמן שבבלגיה ניצלו כמחצית היהודים שהיו במדינה, בעזרתם של התושבים המקומיים ואפי' עד לפך שהיתה תופעה כזו, גם אם היתה שונה באזורים שונים של בלגיה.

הרצאה מלבבת היתה זו שמסרה על קהילת יוצאי אנטוורפן בניו-יורק, שהיהלומנים שביניהם הקימו בשנת 1943. כידוע, רובם הם שומרי מסורת או חסידים ולכן רצו מקום "משלהם" וכשהגיע אחד מרבני הקהילה כפליט לניו-יורק, הקימו עבורו קהילה ששמה מוריה, באזור רחוב 47, מרכז היהלומנים. בקהילה שנוסדה המשיכו, כמובן, באותם הוויכוחים שהיו באנטוורפן בין 2 הקהילות שם, "מחזיקי הדת" ו"שומרי הדת", וכפי שהמדינה אמרה "כולם עבדו ביחד וכל אחד פעל נגד השני". לאחר שייסדו גם חברה קדישא, במבט לעתיד, התחזקה הקהילה בסוף המלחמה, אבל במשך הזמן היא דעכה. הזקנים הלכו לעולמם והילדים עברו לאזורים אחרים של העיר או יצאו ממנה, הסכיבה התרוקנה מיהודים ונכנסו בה שחורים וספרדים ולפני שנתיים סגרו את בית-הכנסת הקטן, שנשאר עד הסוף בסביבת רחוב 47 - ובא הקץ לקהילה. דבר אחד מאפיין קהילה זו, ציינה המרצה, כשנפטר מישהו היה חבר החברה קדישא בא לבורסת היהלומנים ומכריז "לוויה!". בהישמע קריאה זו היו כולם מפסיקים עיסוקיהם ויוצאים ללווית המת, מצווה שמאוד מקפידים בה באנטוורפן, בהיותה באמת "גמילת חסד של אמת", מצווה שאין שיעור לה.

הוצג גם סרט של הטלוויזיה הפלאמית, במסגרת תוכניות על היסטוריית בלגיה בעת המלחמה, והמוקדש לרדיפת היהודים. תוכנית עשויה בקפידה ובליווי עדויות ניצולים והסברת היסטוריונים, שאמורה להסביר לבלגי מן הרחוב את מה שעבר עלינו אז. סידרת תוכניות זו מוקרנת כבר במשך 7 שנים ואמורה להסתיים בשנת 1990, 50 שנה להתחלת המלחמה במדינה זו. שם הסידרה "ללחום כדי להישרד".

נסע אל העבר

טומי עמית

פרק ראשון

אישה גבוהה, בלונדינית וחייכנית, עמדה בדלת; "סליחה על ההפרעה", אמרת לי קור-אים לי טומי עמית. הושטתי את ידי. "עכשיו אני מבינה את הכול", היא צחקה בפה מלא.

* * *

בפרבר מזרחי של ברלין גברה ההתססה הנאצית גם בבתי-הספר הכלליים עוד לפני עלייתם לשלטון. שני אחי הבוגרים הרגישו על בשרם, איך ילדים נוצריים מוסתים נגדם בבית-הספר. אחד מזכרונותי הראשונים היה, כשאחד האחים הגיע הביתה כולו חבול, וכששאלתי אותו מדוע עשו לו זאת, הוסבר לי משום שהוא - וגם אני - יהודים. בהתקרב בי אני לגיל בית-ספר סמוך לאותו הזמן, החליטו הורי לעקור מברלין דרומה, לכפר הרלינגן על-יד אולם, שם ניהל מכר של אמי פנימיה יהודית ברוח ליבראלית וציונית. באבי 1934 אומנם עברנו לשם ואנו, שלושה אחים, למדנו שם כאקסטרינים והתגוררנו בכפר. רק כעבור שנה מצאנו דירת קבע אצל משפחת הארטלינג. אבי המשפחה היה מתנגד חריף וקולני למשטר הנאצי ותיאמר האמת - משטר זה טרם הגיע לכפר זה בעוצמה כלשהי. בכפר זה ובבית-ספר זה ביליתי חמש שנים של ילדותי. עברית ושירים ישראלים למדתי מגיל שבע וכל יום שישי חגגנו "עונג שבת", שסיפורים על הארץ היו חלק בלתי נפרד ממנו. בשעות הפנאי הרביתי לשוטט ביערות הסמוכים עם חבורת ילדים מקומיים והניב האופייני לאיזור שוואביה היה שגור בפי.

בשנת 1938 נשלחו שני אחי לארץ. לא רק הם בלבד. במשך שנה זו היתה לשיחת היום, כל יום, מה עושים ההורים כדי להיחלץ מהתופת המתקרבת ובאה. פרו ושנחאי, אלסקה, אוסטרליה, זנזיבר וצ'ילה - הכול נלקח בחשבון.

ב"ליל הבדולח" נסגר בית-הספר. מורים ותלמידים התפזרו לכל עבר. אני, אז בן אחת-עשרה, נשארתי עם אמא בכפר, תוך מאמצים להיחלץ מבלי להיפרד. כשהוברר להורי שזה לא יצלח, נשלחתי לאנגליה באחת הרכבות שאספו והצילו כ-15 אלף ילדים מידי הנאצים. במשך חודשים רבים חלמתי שיערותי האהובים עולים באש.

כל שנות העשרה שלי עשיתי באנגליה. הורי וכל קרובי הצליחו לצאת מגרמניה. אמי הגיעה ארצה וכמעט גורשה באוניה "פטריה". וכעבור תשע שנים גם אני עליתי.

במשך השנים הרבות היו לי מספר פגישות מקריות ואף היתקלויות ועימותים עם גרמנים. גרמנית דיברתי כמעט רק עם אמי, הרי שפת אמי היא גרמנית. ואומנם היה בי רצון עמום, חצי כמוס, לבקר מחוזות ילדות, אך לא עשיתי מאומה לממשו, גם כשהיו הזדמנויות, כביכול.

עברו חמישים שנים תמימות ומקהלת הגליל העליון, שאני חבר בה זה תשע שנים, עורכת סיור הופעות באירופה וגרמניה בתוך זה. לא זו בלבד, אלא העיירה המארכת את המקהלה נמצאת במרחק כמאה ק"מ מהכפר הרלינגן.

פרק שני

לא היה לי ספק שהפעם עלי לבקר באותו כפר. בדקתי בליבי הסתייגויות ופחדים שונים - האם אוכל לדבר גרמנית עם גרמנים? האם יתרחשו דברים (?) שיהיה לי קשה לעמוד בהם? את מי אני אפגוש בבית שבו גרנו ואיך יקבלו אותי? איך בכלל אגיע לשם ואיך אמצא את הדרך? - לא היו תשובות חד-משמעיות. לתהיות אלה, אך נשארתי נחוש בדעתי כן להגיע. מה שיהיה - יהיה. וזה היה קל הרבה יותר ממה שיכולתי להעלות על דעתי.

כל חברי המקהלה חולקו להתארח אצל משפחות גרמניות באיזור לודוויגסבורג, שהתנדבו למלא משימה זו. המארחים שלי, משפחת ריטהוף, בשומעם את דיבורי הרהוט, מיד רצו לדעת את תולדותי. תוך כדי כך סיפרתי להם על הכפר הרלינגן ורצוני לבקר בו. "אנחנו נוכל לקחת אותך בקלות", הציעו מיד, וכך היה. בשבת בבוקר יצאתי

(המשך בע' 10)

ספרים חדשים בספרייה

CONTENTS	TITLE	AUTHOR
Study of Jewish Humour	What's the Joke?	Bermant Chaim
Travel Guide - Fodor	Scandinavia 1988	-
Novel	Voice of the Heart	Bradford Barbara T. *
"	Decisions	Bright Freda *
"	Hard Money	Thomas Michael M. *
"	Deep Water	Whalen Steve *
"	The Forever Street	Morton Frederic
Western Romance	Frontier Woman	Johnston Joan
Novel	Communion	Strieber Whitley
Story of Wealth & Power	Rothschild	Wilson Derek
Novel	Where the Rivers Meet	Wain John
"	More Die of Heartbreak	Bellow Saul
W.W.2 Novel	The Gallery	Burns John H.
Lives of Liberated Ladies	The Nympho and Other Maniacs	Wallace Irving
-	Reflexology	Hall Nicola M.
Autobiography - Young Girl in Warsaw Ghetto and Beyond	Winter in the Morning	Bauman Janina
A View of the American Revolution	The First Salute	Tuchman Barbara
Novel	Firefly Summer	Binchy Margaret
"	Charley Horse	Dawkins Cecil
"	Ask the Dust	Fante John
"	Dreams from Bunker Hill	" "
"	The Bonfire of the Vanities	Wolfe Tom
"	The Satanic Verses	Rushdie Salman
Memoir of Margaret Mead and Gregory Bateson	With a Daughter's Eye	Bateson Mary C.
Crime Thriller	Oktoberfest	Felitta Frank de
Horror Novel	Misery	King Stephen

* Gift of
Mr. & Mrs. B. Fineberg

סופר	שם הספר	תוכן
כפר גלעדי	גרישה	לזכרו של גרישה שנקמן
בל הינריך	נשים מול נופו של נהר	רומן
דארל ג'ראלד	הפיקניק ומהומות אחרות	"
המינגווי ארנסט	גן העדן	"
טורו סקוט	בחזקת חף מפשע	רומן בלשי
קארה ג'ון לה	עיר קטנה בגרמניה	רומן מתח
קלאוול ג'יימס	בית האצילים	רומן ריגול - הונג קונג
רזיאל ורדה	ימי הפקר	רומן

(מסע אל העבר - המשך)

במכוניתם דרומה על האוטובאן וכעבור פחות משעה התחלתי להיזכר בשמות המקומות שעברנו. כשהתקרבו מאוד לכפר, שאל אותי פיטר, מארחי, אם בכלל אדע לכוון אותו. באותו הרגע ראיתי את הבית. "פנה ימינה ועוד פעם ימינה ותעצור", אמרתי לו והוא החנה את המכונית לפני הבית.

הבית בנוי על צלע גבעה וכדי להגיע אל קומת הקרקע צריך לעלות במדרגות אל חצר מוגבהת. עלינו והתבוננתי מסביבי בעיניים רעבות. החצר היתה קטנה מכפי שזכרתי אותה - אני הרי גדלתי מאז - אבל לא השתנתה בעיקרה. המעקה, ביתן המכבסה, חזית הבית ואיזה ביתן קיץ על מתלול הגבעה היו כשם שהיו אז. רק התא הקט ששימש בית-שימוש לכל הדיירים כבר לא היה. בכל זאת השתכללו. לרגע עמדנו, שקטים ונבוכים. מה עכשיו?

פנינו אל הדלת. זו נפתחה ואישה גבוהה, בלונדינית וחייכנית, עמדה בפתח. פיטר הת-נצל על ההפרעה. התקדמתי צעד, הושטתי את ידי ואמרתי: "גריס גוט, קוראים לי טומי עמית". "עכשיו אני מבינה את הכול", היא צחקה בפה מלא.

באותו הרגע הופיע איש בגיל העמידה לצידה ואמר - "אבל לא תמיד קראו לך עמית. קראו לך וולקנוץ. אתה צעיר שלושת האחים, לא כן?"

קראתי את שם המשפחה בשלט הקטן על-יד הדלת - הרטלינג. כמו בחלום, אבל באופן טבעי לגמרי, לחצתי את ידו ושאלתי: "ואתה? האם הרברט והנס והלמוט ו...?" "והלינץ. זה אני", הוא השלים. הוא צעיר ממני בשנה-שנתיים. היינו משחקים ביחד באותה חצר ויוצאים לשוטט עם החבורה ביער.

נכנסנו לדירה היא שופצה מאז בכל מרכיביה. הקירות, הרצפה, התקרה, הכול היה אחרת ובכל זאת, זו אותה דירה. הדלתות והחלונות נשארו כפי שהיו וגם המבט דרכם אל הרחוב לא השתנה כמעט.

(המשך בעלון הבא)

עֵינֵינוּ ! ♥

ה ע י ק ר ה ב ר י א ו ת !

לחברים המתכוננים לנסוע לחו"ל בקיץ (או בכלל...) -

תזכורת קצרה בנוהלי ביטוח:

כל מי שנוסע לחו"ל צריך לסדר לעצמו ביטוח. אפשר להסדיר זאת

באמצעות הנה"ח (אצל דליה) או בצמוד לקניית הכרטיס.

אנו מפנים את תשומת לבכם לכך שחברים עם רקע רפואי קודם (מחלות

כרוניות או "היסטוריה" רפואית בעייתית) זקוקים לביטוח מיוחד.

רות גולן - ו' בריאות

דליה וגנר - הנה"ח/ביטוח

ר ק צ ר י ך ס ב ל נ ו ת ! !

ב-22/6 צחי יוצא למילואים עד ה-23/7 ואני אעבוד לבדי במספרה. לכן אני מבקשת

הרכה הבנה וסבלנות בנוגע לתורים במספרה.

נוסף לזה שבועיים לפני הבר-מצווה תהיה זכות קדימה לתור במספרה לבעלי/ות

השמחה. מקווה לשיתוף פעולה.

כתודה מראש

יהודית ברק

צ ב י ע ה

הלו, חברים, היות וקיבלתי על עצמי להיות אחראית לצביעה בבתים, חברים יכולים

לגשת אלי בקשר לנושא זה.

כזכור לכם: א) אין לנו צָבֵעַ (עובד בצבעות) והחברים צריכים לצבוע בעצמם.

ב) האפשרויות לצבוע הן מאוד מצומצמות השנה.

אם יש בעיה בקשר לצביעה, נברר אותה בוועדת החברה.

נ ט ע

נ.ב. אם יש מתנדבים לצביעה, אשמח לשמוע מכם.

שלום..... יצחק ב.

בחג השבועות השנה ביום חמישי 8.6.1989
אנו מקיימים את טכס הבאת הביכורים באמפיתאטרון.
בסיום הטכס - אנחנו רוצים להזמין לבמה את כל אנשי
החקלאות לשעבר, לתמונת מחזור - בסימן - "חקלאי
העתיד מצדיעים לחקלאי העבר".

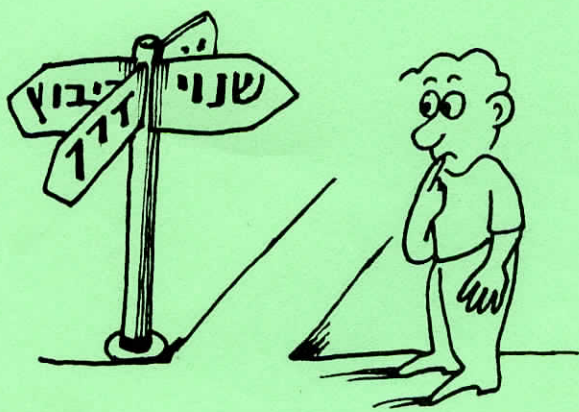
אנחנו מבקשים ממך לגשת לבמה יחד עם כולם, כאשר
המנחה יבקש מחקלאי העבר לעלות לבמה, לפי שילוט
הענפים.

תודה רבה מראש על שיתוף הפעולה מצידך.

חג שמח

צוות חג הביכורים

ל' 31 יולי 1976

רוצים שני?

רק דג!!!

צוות "מרתון פנט וכלל" מרגיש שלפע
שנגיע לשלב השניים, עלינו להבהיר
לעצמנו איך חברים רואים את המצב הקיים.
לאחר דיונים ממושכים, הרכבנו שאלון, שנראה
לנו משוב ביותר לתכנון חיינו בעתיד.

לכן - אתם מוזמנים ל המרתון

בערב יום 13/6

בשעה 21⁰⁰ בדיוק.

נתן לענות בצורה אנטימית, ובאנגלית.

הסבר קצר וכיבוד קל-יאשי.

דעתך חשובה ומשפיעה!

א. העקרון: מכל אחד לפי יכולתו ולכל אחד על פי צרכיו.

1. האם העקרון הנ"ל משפיע לדעתך על נכונות החברים בקבוץ להשקיע מאמץ הולם בעבודתה.

תשובות:

1. העקרון מעודד במידה רבה נכונות להשקיע מאמץ בעבודה.

2. העקרון מעודד במידה מסויימת נכונות להשקיע מאמץ בעבודה.

3. לעקרון אין השפעה על הנכונות להשקיע מאמץ.

4. העקרון מקטין את הנכונות להשקיע מאמץ.

5. העקרון פוגע באופן בולט בנכונות להשקיע מאמץ בעבודה.

2. האם העובדה שנטל העבודה אינו מתחלק שווה בין חברים מגבירה מתחים בחברה?
(בגלל סיבות של גיל, מחלה, תעסוקה)

תשובות:

1. העובדה הנ"ל אינה מגבירה לחלוטין מתחים.

2. העובדה הנ"ל אינה מגבירה מתחים.

3. אין כל קשר בין נטל עבודה שונה ומתחים בחברה.

4. העובדה הנ"ל מגבירה מתחים במידה מסויימת.

5. העובדה הנ"ל מגבירה מאד מתחים בחברה.

3. האם העקרון הנ"ל מעודד הקדמת סיפוק הצרכים האישיים על חשבון צרכי הכלל?
תשובות

1. בכל מקרה צרכים אישיים אינם באים לפני צרכי הכלל.

2. בדרך כלל " " " " " " " "

3. אין קשר בין העקרון וספוק קודם של צרכי הפרט.

4. העקרון מעודד ספוק צרכי הפרט לפני צרכי הכלל.

5. העקרון גורם במידה רבה לספוק צרכי הפרט לפני צרכי הכלל.

4. האם לדעתך יש להמשיך לאשר הוצאות חריגות הבאות לכסות צרכים אישיים מיוחדים
(נתוחים בחו"ל, טפול בחריגים ומשאות נפש מיוחדים).

תשובות:

1. בכל מקרה יש להמשיך לאשר הוצאות כאלה.

2. יש לשאוף להמשיך לאשר הוצאות כאלה.

3. יש לדון בכל בקשה לגופה.

4. אין לעודד הוצאות אשיות חריגות.

5. יש להמנע מהוצאות חריגות לצרכים אישיים.

5. האם לדעתך הנהגת שיטה של מתן תמורה בעד מאמץ החבר ולא על פי צרכיו, תפגע בהמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

תשובות:

1. הנהגה שיטה כזו לא תאפשר קיום המסגרת הקבוצית.

2. העקרון מעודד במידה מסויימת נכונות להשקיע מאמץ בעבודה.

3. לעקרון אין השפעה על הנכונות להשקיע מאמץ.

4. העקרון מקטין את הנכונות להשקיע מאמץ.

5. העקרון פוגע באופן בולט בנכונות להשקיע מאמץ בעבודה.

2. האם העובדה שנטל העבודה אינו מתחלק שווה בין חברים מגבירה מתחים בחברה?
(בגלל סיבות של גיל, מחלה, תעסוקה)

תשובות:

1. העובדה הנ"ל אינה מגבירה לחלוטין מתחים.

2. העובדה הנ"ל אינה מגבירה מתחים.

3. אין כל קשר בין נטל עבודה שונה ומתחים בחברה.

4. העובדה הנ"ל מגבירה מתחים במידה מסויימת.

5. העובדה הנ"ל מגבירה מאד מתחים בחברה.

3. האם העקרון הנ"ל מעודד הקדמת סיפוק הצרכים האישיים על חשבון צרכי הכלל?
תשובות:

1. בכל מקרה צרכים אישיים אינם באים לפני צרכי הכלל.

2. בדרך כלל " " " " " " " "

3. אין קשר בין העקרון וספוק קודם של צרכי הפרט.

4. העקרון מעודד ספוק צרכי הפרט לפני צרכי הכלל.

5. העקרון גורם במידה רבה לספוק צרכי הפרט לפני צרכי הכלל.

4. האם לדעתך יש להמשיך לאשר הוצאות חריגות הבאות לכסות צרכים אישיים מיוחדים
(נתוחים בחו"ל, טפול בחריגים ומשאות נפש מיוחדים).

תשובות:

1. בכל מקרה יש להמשיך לאשר הוצאות כאלה.

2. יש לשאוף להמשיך לאשר הוצאות כאלה.

3. יש לדון בכל בקשה לגופה.

4. אין לעודד הוצאות אשיות חריגות.

5. יש להמנע מהוצאות חריגות לצרכים אישיים.

5. האם לדעתך הנהגת שיטה של מתן תמורה בעד מאמץ החבר ולא על פי צרכיו, תפגע
בהמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

תשובות:

1. הנהגה שיטה כזו לא תאפשר קיום המסגרת הקבוצית.

2. הנהגה שיטה כזו תפגע במסגרת הקבוצית.

3. אין קשר בין הנהגת השיטה והמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

4. הנהגת שיטה כזו תאפשר המשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

5. הנהגת שיטה כזו תתרום להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

..2..

6. האם לדעתך פנסיה אישית לכל חבר תתרום לתחושת הבטחון של החבר בקבוץ תשובות:

1. פנסיה אישית לא תתרום כלל לתחושת הבטחון.
2. פנסיה אישית אינה משמעותית לתחושת הבטחון.
3. אין קשר בין תחושת בטחון ופנסיה אישית.
4. פנסיה אישית תתרום במידה מסויימת לתחושת הבטחון.
5. פנסיה אישית תתרום במידה רבה לתחושת הבטחון.

7. האם העקרון "מכל אחד לפי יכולתו ולכל אחד על פי צרכיו" הוא עקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית. תשובות:

1. העקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
2. העקרון תורם לקיומה של המסגרת הקבוצית.
3. אין קשר בין העקרון להמשך קיום המסגרות הקבוציות.
4. העקרון אינו מוסיף להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
5. העקרון פוגע בהמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

ב. העקרון ; שתוף

1. האם לדעתך שתוף בקבוץ משפיע על הנכונות ליוזמה אישית ולקיחת אחריות. תשובות:

1. עקרון השתוף תורם רבות לנכונות לקחת אחריות.
2. עקרון השתוף תורם במידה מסויימת לנכונות לקחת אחריות.
3. אין קשר בין עקרון השתוף והנכונות לקחת אחריות.
4. עקרון השתוף מקטין במידה מסויימת את הנכונות לקחת אחריות.
5. עקרון השתוף פוגע באופן ברור בנכונות לקחת אחריות.

2. האם העובדה שכביכול "כולנו אחראים על הכל" מגבירה את מידת האדישות של החבר למתרחש סביבו (רכוש הכלל, טיפוח הסביבה, מעורבות בחנוך, חסכון). תשובות:

1. העובדה הנ"ל אינה משפיעה על מידת האדישות.
2. העובדה הנ"ל אינה משפיעה כל אדישות החבר.
3. העובדה הנ"ל לעיתים מגבירה ולעיתים מקטינה את מידת האדישות.
4. העובדה הנ"ל מגבירה את אדישות החבר.
5. העובדה הנ"ל מגבירה מאד את אדישות החבר.

3. האם הנך מרגיש בעל יכולת השפעה על מערך קבלת החלטות הכלכלי בקבוץ. תשובות:

1. אני מרגיש בכל יכולת השפעה רבה.
2. אני מרגיש בעל יכולת השפעה מסויימת.
3. לעיתים אני יכול להשפיע ולעיתים לא.
4. אני מרגיש בעל יכולת השפעה מעטה.
5. מערך קבלת ההחלטות אינו מאפשר לי להשפיע.

4. האם כ"שותף" סופק לך המידע הדרוש כדי שתיקח חלק בהחלטות כלכליות. תשובות:

1. מנסה לך כל המידע הדרוש

תשובות:

1. העקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
2. העקרון תורם לקיומה של המסגרת הקבוצית.
3. אין קשר בין העקרון להמשך קיום המסגרות הקבוציות.
4. העקרון אינו מוסיף להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
5. העקרון פוגע בהמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

ב. העקרון ; שתוף

1. האם לדעתך שתוף בקבוצה משפיע על הנכונות ליוזמה אישית ולקחת אחריות.

תשובות:

1. עקרון השתוף תורם רבות לנכונות לקחת אחריות.
2. עקרון השתוף תורם במידה מסויימת לנכונות לקחת אחריות.
3. אין קשר בין עקרון השתוף והנכונות לקחת אחריות.
4. עקרון השתוף מקטין במידה מסויימת את הנכונות לקחת אחריות.
5. עקרון השתוף פוגע באופן ברור בנכונות לקחת אחריות.
2. האם העובדה שכביכול "כולנו אחראים על הכל" מגבירה את מידת האדישות של החבר למתרחש סביבו (רכוש הכלל, טיפוח הסביבה, מעורבות בחנוך, חסכון).

תשובות:

1. העובדה הנ"ל אינה משפיעה על מידת האדישות.
2. העובדה הנ"ל אינה משפיעה כל אדישות החבר.
3. העובדה הנ"ל לעיתים מגבירה ולעיתים מקטינה את מידת האדישות.
4. העובדה הנ"ל מגבירה את אדישות החבר.
5. העובדה הנ"ל מגבירה מאד את אדישות החבר.
3. האם הנך מרגיש בעל יכולת השפעה על מערך קבלת החלטות הכלכלי בקבוצה.

תשובות:

1. אני מרגיש בכל יכולת השפעה רבה.
2. אני מרגיש בעל יכולת השפעה מסויימת.
3. לעיתים אני יכול להשפיע ולעיתים לא.
4. אני מרגיש בעל יכולת השפעה מעטה.
5. מערך קבלת ההחלטות אינו מאפשר לי להשפיע.
4. האם כ"שותף" סופק לך המידע הדרוש כדי שתיקח חלק בהחלטות כלכליות.

תשובות:

1. סופק לי כל המידע הדרוש.
2. סופק לי מידע במידה מסויימת.
3. במקרים מסויימים סופק המידע ובמקרים אחרים לא.
4. לא סופק המידע הדרוש, במידה מספקת.
5. המידע הדרוש כלל לא סופק לי.

5. האם קבלת תמורה בעד נטילת אחריות נוספת של הפרט (מנהל/ת מרכז/ת וכו') תגביר את המוטיבציה של החברים לשאת בתפקידים אלה.
תשובות:

1. התמורה לא תגביר כלל את הנכונות לשאת באחריות.
2. התמורה לא תגביר את הנכונות לשאת באחריות.
3. אין קשר בין המוטיבציה של החברים לקחת אחריות ובין התמורה שהם מקבלים.
4. התמורה תגביר את הנכונות לקחת אחריות.
5. התמורה תגביר מאד את הנכונות לקחת אחרות.

6. האם תמורה בעד תרומה תפגע באחריות ההדדית.
תשובות:

1. תפגע במידה רבה.
2. תפגע במידה מסויימת.
3. אין קשר בין תמורה ואחריות הדדית.
4. לא תפגע במידה מסויימת.
5. לא תפגע באופן מחלט.

7. האם מערך קבלת ההחלטות בקבוץ (ועדות, מזכירות, אסיפה) מאפשרות לך להיות שותף בקבלת ההחלטות.
תשובות:

1. המערך הקיים מאפשר לי להיות שותף.
2. המערך הקיים מאפשר לי להיות שותף במידה מסויימת.
3. המערך הקיים לפעמים מאפשר לי להיות שותף ולפעמים לא.
4. המערך הקיים אינו מאפשר לי להיות שותף.
5. המערך הקיים בולם את אפשרותי להיות שותף.

8. האם לדעתך עקרון השתוף המנוסח לעיל הוא עקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
תשובות:

1. העקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית
2. העקרון תורם להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית
3. אין רשר בין העקרון לבין המשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
4. העקרון אינו מוסיף להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.
5. העקרון פוגע בהמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

ג. העקרון ; שוויון

1. האם העובדה שחלק מהחברים נהנים ממקורות נוספים לתקציבם האישי גורמת למתחים חברתיים.
תשובות:

1. מקורות חוץ גורמים למתחים חברתיים ניכרים.
2. מקורות חוץ גורמים למתחים חברתיים מסויימים.
3. אין קשר בין מקורות חוץ ומתחים חברתיים.

4. התמורה תגביר את הנכונות לקחת אחריות.

5. התמורה תגביר מאד את הנכונות לקחת אחרות.

6. האם תמורה בעד תרומה תפגע באחריות ההדדית.

תשובות:

1. תפגע במידה רבה.

2. תפגע במידה מסויימת.

3. אין קשר בין תמורה ואחריות הדדית.

4. לא תפגע במידה מסויימת.

5. לא תפגע באופן מחלט.

7. האם מערך קבלת ההחלטות בקבוץ (ועדות, מזכירות, אסיפה) מאפשרות לך להיות שותף בקבלת ההחלטות.

תשובות:

1. המערך הקיים מאפשר לי להיות שותף.

2. המערך הקיים מאפשר לי להיות שותף במידה מסויימת.

3. המערך הקיים לפעמים מאפשר לי להיות שותף ולפעמים לא.

4. המערך הקיים אינו מאפשר לי להיות שותף.

5. המערך הקיים בולם את אפשרותי להיות שותף.

8. האם לדעתך עקרון השתוף המנוסח לעיל הוא עקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

תשובות:

1. העקרון הכרחי להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית

2. העקרון תורם להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית

3. אין רשר בין העקרון לבין המשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

4. העקרון אינו מוסיף להמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

5. העקרון פוגע בהמשך קיומה של המסגרת הקבוצית.

ג. העקרון ; שוויון

1. האם העובדה שחלק מהחברים נהנים ממקורות נוספים לתקציבם האישי גורמת למתחים חברתיים.

תשובות:

1. מקורות חוץ גורמים למתחים חברתיים ניכרים.

2. מקורות חוץ גורמים למתחים חברתיים מסויימים.

3. אין קשר בין מקורות חוץ ומתחים חברתיים.

4. מקורות חוץ בדרך כלל לא גורמים למתחים חברתיים.

5. העובדה הנ"ל אינה גורמת כלל למתחים חברתיים.

2. האם לדעתך יכול להתקיים עקרון השוויון בחברה שבעצם מורכבת מפרטים שאינם שווים בתכונותיהם.

תשובות:

1. עקרון השוויון יכול להתקיים במלואו.
2. עקרון השוויון יכול להתקיים במידה מסויימת.
3. אין קשר בין עקרון השוויון והשוני בין אנשים בחברה.
4. עקרון השוויון אינו יכול להתקיים בחברה בעלת פרטים שונים.
5. עקרון השוויון אינו יכול להתקיים כלל בחברה בעלת פרטים שונים.

3. האם שוויון ערך החבר (העובדה שכל חבר הוא שווה ערך כלפי החברה, באסיפה ובמערך קבלת ההחלטות בקבוץ) הוא עקרון החשוב להמשך קיומה של המערכת הקבוצית.

תשובות:

1. העקרון הכרחי להמשך קיום המסגרת.
2. העקרון תורם להמשך קיום המסגרת.
3. אין קשר בין העקרון לבין המשך קיום המסגרת.
4. העקרון אינו מוסיף להמשך קיום המסגרת.
5. העקרון פוגע בהמשך קיום המסגרת.

4. האם אורית הצמצום והקיצוץ מחייבת את חברי כפר-הנשיא לשנות נורמות צריכה להתנהגות (נסיעות לחו"ל, חריגות בתקציב אישי וכו').

תשובות:

1. אורית הצמצום מחייבת במידה רבה שינוי נורמות.
2. אורית הצמצום מחייבת שינוי נורמות.
3. לעיתים מחייבת ולעיתים לא.
4. אורית הצמצום אינה מחייבת שינוי נורמות.
5. אין כל קשר בין אורית הצמצומים והנורמות.

5. האם יש חשיבות לכך שהקבוץ ימשיך ויעסוק במשימות לאומיות חברתיות חשובות.

5. עקרון השוויון אינו יכול להתקיים כלל בחברה בעלת פרטים שונים.

3. האם שוויון ערך החבר (העובדה שכל חבר הוא שווה ערך כלפי החברה, באסיפה ובמערך קבלת ההחלטות בקבוץ) הוא עקרון החשוב להמשך קיומה של המערכת הקבוצית.

תשובות:

1. העקרון הכרחי להמשך קיום המסגרת.

2. העקרון תורם להמשך קיום המסגרת.

3. אין קשר בין העקרון לבין המשך קיום המסגרת.

4. העקרון אינו מוסיף להמשך קיום המסגרת.

5. העקרון פוגע בהמשך קיום המסגרת.

4. האם אורית הצמצום והקיצוץ מחייבת את חברי כפר-הנשיא לשנות נורמות צריכה להתנהגות (נסיעות לחו"ל, חריגות בתקציב אישי וכו').

תשובות:

1. אורית הצמצום מחייבת במידה רבה שינוי נורמות.

2. אורית הצמצום מחייבת שינוי נורמות.

3. לעיתים מחייבת ולעיתים לא.

4. אורית הצמצום אינה מחייבת שינוי נורמות.

5. אין כל קשר בין אורית הצמצומים והנורמות.

5. האם יש חשיבות לכך שהקבוץ ימשיך ויעסוק במשימות לאומיות חברתיות חשובות.

NEWS OF THE WEEK

- * Agricultural news first: Oran Collins reports that the wheat harvest is completed. (A good crop) Now we shall start sowing beans.
- * The Berber ducks are doing well, and every 10 weeks a new batch is sent to market.
- * Welcome home to Assaf and Nirah, - lovely to see the whole family together again.
- * The new/old clinic has been painted, and after various repairs and additions have been completed, it will open for business.
- * The next step is rennovating the old cosmetics room (remember?) and use it as a work-room for Helen Lipschitz (chiroprody).
- * Tsachi, our hairdresser, has to go off to do his reserve army service, starting on 22 June for a month, so, if you have to wait for your hairdressing appointment a little longer than usual, please understand.
- * Yitzchak Eder took part in a conference of Belgian Jewry which was held in this country. He met some very old friends there (school-friends, some of them), heard lectures, and had a very interesting few days.

This afternoon there will be a ceremony to
celebrate Shavuoth - at the amphitheatre.
Details on the Notice Board - I ;hope.

No news is good news they say,

J A H R Z E I T

so CHAG SAMEACH

Inge

We should like to apologise to all concerned for not
printing the dates for 'Jahrzeit' last week.

Esther Rose	-	2	Sivan
Freda Rish	-	2	Sivan
Aryeh D'vir	-	5	Sivan
Neil Ben-Atar	-	9	Sivan

MAZAL TOV

H A P P Y B I R T H D A Y

11.6.89.	Timma Sho'er (Amit)
Tsion Doari	14.6.	Moran Amit
Ofer Sho'er (Amit grandson)
12.6.	Levy Geneslaw
Ido Sela
Or Doari (grandson)	15.6.	Sha'ul Rifkind
13.6.	Irena Robinson	16.6.	Lennie Yodaiken
Tamar Harman (Rifkind)
Sharona Marciano (Gershman)
14.6.	Racheli Fuchs
Miriam Tartif (Ma'ayan)
Tamara Levy (Samberg)	17.6.	Mickey Eder

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

12.6.89.	Tootsie & Jackie Amar	15.6.	Anne & Harry Bilgory
Dinah & Benson Honig
13.6.	Ya'el & Henry Sprung
Dot & Simon Scheingesicht	16.6.	Tamara & Ts'vi Levy
14.6.	Tamar & Oran Collins	17.6.	Pat & Yehudah Ben-Ze'ev
Dinah & Arnon Bedak

A DAUGHTER/GRANDDAUGHTER/GREATGRANDDAUGHTER was born

A big MAZAL TOV to Avital and Asher
Ruth
George
Mrs. Claire Ney
Mr. **Anders** and all the family

FILM OF THE WEEK - (on Friday night, I believe, but last week I misled you, so keep your eye on the notice board)

P I R A T E S - a Roman Polanski film
with Walter Mathew and others

Not a typical Polanski creation. Here he is lighthearted and entertaining, while maintaining the high standard we expect of him.

